

Regjeringsforslag, der nu foreligger som Enbringingsforslag, da vil fastholde den Beslutning, der blev taget ved anden Behandling. Anden Behandling var fri for Lidenstabs, den gik ind paa en Undersøgelse af Sagen, og derfor er det mig sandelig uforklarligt, dog ikke psykologisk uforklarligt, at man umiddelbart forinden Afstemningen vil søge at vække Lidenstaben.

Klein: Den ærebe Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har i den senere Tid flere Gange meget stærkt udtalt, at han maatte afvise Insinuationer, der skulde være fremsførte imod ham, og han har tidligere ogsaa brugt dette Udtryk lige overfor mig. I at erklære, at man maa afvise en Insinuation, ligger i og for sig et Angreb paa Vedkommende; forinden man bruger saadanne stærke Udtryk, skulde man derfor undersøge Sagen noget nøiere og see, om det virkelig var berettiget at bruge en saadan Maade at tilbagevise paa. Dersom den ærebe Rigsdagsmand i dette Tilfælde mere opmærksom havde fulgt, hvad jeg sagde, eller havde søgt at skaffe sig nærmere Underretning, forsaavidt hans egen Opfattelse svigtede ham, saa maatte han have vidst, at jeg ikke har talt et eneste Ord om, at noget æret Medlem her i Thinget skulde lade sig lede af personlige Hensyn, og saa vilde han ogsaa vide, at naar jeg talte om at følge Lure og Indfald, saa satte jeg heller ikke dette paa nogen Maade i Forbindelse med noget Medlem; men jeg sagde, at den Omfængighed, at Regjeringen efter Pligt og Skyldighed forelagde disse Spørgsmaal, som dreie sig om hele og halve Millioner, for Rigsdagen, for den lovgivende Magt, kunde ikke afgive nogen samhelst Ret til at kaste den Mistanke paa Regjeringen, at den snart og ad Aare skulde ville komme og omstøde det hele Lovgivningsværk efter blot Lure og Indfald. I den Forbindelse talte jeg om at handle efter Lure og Indfald.

S. A. Hansen: Jeg vil kun sige, at for det Første troer jeg den ærebe Indenrigsminister har Urret i at tale om Lidenstaber; men dernæst vil jeg bemærke, at forsaavidt der er talt derom, saa er det den ærebe Indenrigs-

minister, der har begyndt dermed, thi at angribe Ens Motiver eller tillægge En Motiver, som man er aldeles uberettiget til, mener jeg er Lidenstabens Kjendemerke, og de, der have begyndt dermed, bære Skylden for, at Lidenstaben er kommen herind. Jeg troer forøvrigt ikke, at der fra nogen Side har gjort sig Lidenstaber gjældende. Med Hensyn til den ærebe Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) skal jeg erklære, at efter den Udtalelse, han nu har givet, maa jeg erkjende, at han fuldkommen klart har forklaret, hvad han tidligere har udtalt; men det vil vise sig af Tidenden. Jeg saaer, som bekendt, ikke mine Foredrag hjem til Redaktion før de trykkes, og vil stole paa, at Tidenden tro gjengiver, hvad den ærebe Rigsdagsmand har sagt.

Formanden: Jeg skulde dog henstille, om det ikke var bedst at forlade den Retning, som Diskussionen nu har taget.

Winther: Jeg vilde blot med Hensyn til den ærebe Ministers Udtalelse om, at vi maatte have ventet, at denne Lov kom frem, gjøre opmærksom paa og gjenkalde i Erindring, at der flere Gange her i Thinget har foreligget Forslag om, at dette Mellemstykke mellem Veile og Aarhus skulde fastsættes ved senere Lov, men at det hver Gang er blevet forkastet.

Mathiasen: Da jeg har nogle Bekjendtskab til de Egne, som meest have været under Omtale, kan jeg ikke undlade at sige et Par Ord i Anledning af den høitærede Ministers Bemærkning om de vilde Banker i Dover Sogn, som man vilde støde paa ved at anlægge en Sidebane vestlig for Standerborg op til Silkeborg. Jeg har tænkt mig, at den Linie, som var den korteste og meest undgik Banfærlighederne, ogsaa maatte være den, der burde vælges; men forsaavidt man vil søge en længere Vej, kan man og med samme Letthed søge vilde Banker. — Ligeoverfor den ærebe Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), der, som jeg troer, fandt en Mose i nogle gamle Papirer, skal jeg bemærke, at der virkelig ikke her er nogen Banfærlighed for en Banelinie for Mosernes Skyld; thi det